

VENDÉGEINK A VERBITÁK

Az Isteni Ige Társasága szerzetesrendet Szent Arnold Janssen német származású pap alapította a hollandiai Steylben 1875. szeptember 8-án. A rend elsődleges célja a külföldi misszió. A közösség 1875-ös alapítása után a taglétszám gyors növekedése lehetővé tette, hogy már 1879-ben kiküldhetett két hithirdetőt Kínába. A verbita missziós szerzetesek tagjait a hármasszerzetesi fogadalom fűzi össze, melyben papok és testvérek egyaránt élnek és dolgoznak, melyben mindenkinek hirdetik a Szeretet Istenének Országát. Az Isteni Ige Társasága jelenleg a világ egyik legnagyobb missziós szerzetesrendje. A verbiták mind az öt világrészen működnek: Európában 22, Amerikában 15, Ázsiában 10, Óceániában 4 és Afrikában 11 országban. A rend sajátos stílusa, hogy egy-egy közösségben több nemzetből származó szerzetes található.

Magyarországon a rend az 1916-ban jelent meg. Először Mária-kéménden telepedtek le, majd 1924-ben Budatétényben nyitottak missziósházat. 1929-ben telepedtek le Kőszegen. 1950-ben a magyar rendtartománynak 32 tagja volt. A magyar rendtartomány első misszionáriusait 1934-ben küldte a missziókba: két papot Kínába és egy testvért Argentínába. 1989 előtt 23 magyar verbita működött különböző országokban, mint Argentínában, Braziliában, Paraguayban, az USA-ban és Kanadában, a Fülöp-szigeteken, Indonéziában, Új-Guineában, Japánban, Taiwanban és Kongói Demokratikus Köztársaságban. A magyar rendtartománynak jelenleg 31 tagja van, közöttük dr. Német László nagybecskereki püspök. A magyar rendtartomány 5 tagja szolgál jelenleg külföldi misszióban.

„SZÉPSZERETET”

Egy Könyv című sorozatunk következő állomásán a **boldoggáavatás előtt álló „Marcel atya” (Marton Marcell)** kármelita atya **Szépszeretet** című önéletrajzi írásával, megtérés történetével foglalkozunk. Az előadást **Béri Renátó kármelita** tartja majd, akitől az este végén lehetőségünk lesz kérdezni is.

A Szépszeretet „jellegzetesen kármelita” írás, amelyben különösen nagy jelentőséget kap Mária, „Örömeink oka”, aki lelki élmények egész során át magát Marcell atyát is vezette – legelőször is a megtérése pillanatához.

Az előadás **19-én (cs) 18 óra-kor, a templomunk sekrestyéje feletti teremben lesz.** Bejutni a templom hajóján keresztül, vagy a sekrestye utcai bejáratán keresztül lehet. (Jobbra, hátul.)

KÉSZ KÜLDÖTTGYŰLÉS A JÓZSEFVÁROSBAN

A Keresztény Értelmiségi Szövetsége őszi Küldöttgyűlését – Tóni atya javaslatára – 2015-ben (november 6-8.) a Józsefvárosi Csoport rendezte meg. A szervező munkát Péchy Mária elnök és Galgóczy Ágnes titkár vállalták, akik a lehetséges helyszínek körüljárása után a rendezvény helyszínéül a Párbeszéd Házát (Horánszky u.20.), a vidékről és a határon túlról érkezők szálláshelyéül a Central Hotel 21-et (Mária u.10.), catering szolgáltatónak a Loyola Cafe-t ajánlották a KÉSZ Elnökségnek. Javaslataikat elfogadták, és megkérték Tóni atyát, hogy a szombati és vasárnapi mise a templomunkban lehessen.

A résztvevők létszáma meghaladta a százat, közülük többen (14 fő) a határon túli testvérszervezeteket (Erdély, Délvidék, Kárpátalja) képviselték. A megjelentek „kényeztetéséről” (édes és sós sütemények készítése és kínálása, kávéfőzés és ásványvíz felszolgálás, ruhatár, egyedi problémák megoldása, mézeskalács emlék készítése) nemcsak a helyi csoport hölgytagjai gondoskodtak, hanem több ismerős és barát is.

A péntek esti együttléte lényege a helyi csoportok sokszínű mun-

kájának megismerése volt. Ez mindig amolyan ötletbörze: mindenki felfigyelhet valamire, amit a saját csoportban is meg lehet valósítani. Szombaton folyt az érdemi munka, melynek tartalmát a Civil törvény szabja meg egy közhasznú egyesület számára (elnöki beszámoló, pénzügyi kérdések, összevont egyesületi programok, stb.). Sor került az elmúlt félév egyik leglényegesebb tevékenységének ismertetésére is: az „Az idők jelei” című kiadvány összeállítása és a kormányfőhöz való eljuttatása volt. A dokumentumot a KÉSZ a Professzorok Battyhány Körével (PBK) és a Magyar Polgári Együttműködési Egyesülettel (MPEE) összefogva alkotta meg azzal a céllal, hogy elemezve a jelen helyzetet feltárja az eredményeket és hibákat és civil javaslatokat tegyen a polgári Magyarország megszilárdítása érdekében. A Küldöttgyűlésen Dr. Náray Szabó Gábor, a PBK elnöke ismertette a 16 fejezetből álló kiadvány mondanivalóját.

A szombati ebéd után a Civilek a Palotanegyedért Egyesület (CAPE) aktivistái rövid sétán bemutatták a Palotanegyed néhány nevezetességét. A CAPE támogatásával minden résztvevő kézhez kapott egy kiadványt és térképet erről az újjáépülő városrészről. Sokak számára újdonság volt az a felismerés, hogy nemcsak a „Nyócker” létezik. Ezután kaptak szót a határon túlról érkezők és az újonnan alakult KÉSZ csoportok képviselői.

A szombati napon nagy örömeinkre szolgált, hogy körünkben üdvözülhettük a kerület baptista (Szerafin József elnök) és evangélikus (Gulácsyné Fablya Hilda lelkész) közösség képviselőit, akik szóltak is a jelenlévőkhöz.

Az esti banketten adták át a KÉSZ két kitüntetését, a Szent Adalbert Díjat és a Csanád Béla Díjat. Előbbit Dr. Harmath Károly ferences atya, a délvidéki Keresztény Értelmiségi Kör alelnöke kapta, akinek hit- és magyarságmegőrző tevékenységéből itt csak azt említem, hogy az Agape Kiadó létrehozójaként és vezetőjeként sokat tett az anyaországiakért is, generációk tanultak hittant itthon is az ő kiadványiból. A Csanád Béla Díj kitüntette Pap István KÉSZ alapító tag, aki hosszú éveken át vezette a Tatabányai Csoportot, és a Tatabányai Keresztény Hét meghonosításával tágabb környezetére is hatni tudott.

A KÉSZ elnökhelyetteseként sok vidéki és határon túli résztvevőtől hallottam, illetőleg kaptam elismerő méltatást a rendezvény színvonaláról. Ugyanígy vélekedtek a KÉSZ elnökségének azon tagjai is akikkel a zárás körül vagy azóta szót válthattam. Gondolom ezt azért címezték nekem, mert gondolták: továbbítom az elismerést és a köszönetet azok felé, akiket megillet.

Íme, ezt ezennel megteszem: köszönjük, helytálltatok.

Galgóczy Gábor dr.

AZ ÉLET IGÉJE - 2015. november

„Legyenek mindnyájan egy” (Jn 17,21)

Jézus utolsó imájában ünnepélyesen fordul az Atyához. Azt kéri tőle, ami leginkább a szívében fekszik.

Isten ugyanis azért teremtette az emberiséget, hogy az Ő családja legyen, szeretné megosztani velünk minden gazdagságát és a maga isteni életét. Vajon mi a szülők álma gyermekeikről, ha nem az, hogy szeressék, segítsék egymást és összefogjanak? S vajon mi a legnagyobb fájdalmuk, ha nem az, amikor megosztottságot tapasztalnak közöttük a féltékenykedés és az anyagi érdekek miatt, olykor annyira, hogy nem is szólnak egymáshoz? Isten is öröktől fogva összetartónak álmolta meg családját, amely a gyermeki szeretetközösségben él vele és egymással.

A teremtéstörténet drámai hangon beszél a bűnről és az emberiség családjának fokozatos szétzúzódásáról. A Teremtés könyvében olvashatjuk, hogy a férfi a nőt vádolja, Káin megöli saját testvérét, Lámech büszkélkedik, hogy milyen nagy bosszút állt, Bábel meg nem értést hoz és szétszórja a népeket... Isten terve mintha megbukott volna.

Isten mégsem adja fel és kitartóan munkálkodik családjának újraegyesítésén. A történet Noéval kezdődik, Ábrahám kiválasztá-

sával, a választott nép megszületésével, és így tovább, egészen addig, hogy elküldi a földre saját fiát, és hatalmas küldetést bíz rá: egyetlen családba kell egyesítenie szétszóródott gyermekeit, egyetlen nyájba gyűjtenie az elveszett bárányokat, le kell döntenie a népek között az ellenségeskedést és a válaszfalakat, hogy egyetlen új néppé legyenek (vö. Ef 2,14-16).

Isten továbbra is az egységről álmodik, ezért Jézus, mint legnagyobb ajándékot, ezt kéri mindnyájunk számára: „Értük könyörgök, Atyám,”

„Legyenek mindnyájan egy”

Minden család magán hordozza a szülők vonásait. Ez Isten családjára is igaz. Isten a Szeretetet, nemcsak azért, mert szereti teremtményeit, hanem azért is, mert a három isteni személy önmagában is szeretet az ajándékozás és a kommunió kölcsönöségében. Az emberiséget a teremtéskor saját képére és hasonlóságára alakította, beleoltotta saját képességét a kapcsolatra, hogy minden teremtmény önmaga kölcsönös odaajándékozásában élhessen.

Jézus műve valójában az, hogy bennünket mind eggyé tesz, amint Ő egy az Atyával, úgy minket is egyetlen családdá, egyetlen néppé alakít. Ezért lett egy közülünk, aki magára vette és a keresztre szögezte megosztottságainkat és bűneinket.

Az utat is megmutatta, amely az egységre vezet: „ha majd felmagasztalnak a földről, mindent magamhoz vonzok” (Jn 12,32). Ahogy a főpap megjövendölte: „Jézus meg fog halni (...), hogy az Isten szétszórt gyermekeit egybegyűjtse.” (Jn 11,52) Halála és föltámadása titkában újra egyesített magában mindent (vö. Ef 1,10), helyreállította a bűn által megtört egységet, egybegyűjtötte a családot az Atya körül és újra testvérekké tett bennünket. Jézus teljesítette küldetését. Csak a mi részünk van hátra, a mi beleegyezésünk, a mi „igenünk” az Ő imájára:

„Legyenek mindnyájan egy”

Vajon mivel járulhatunk hozzá e kérés beteljesedéséhez?

Mindenekelőtt azzal, hogy magunkévá tesszük. Kölcsönadhatjuk Jézusnak az ajkunkat és a szívünket, hogy továbbra is ezekkel a szavakkal fordulhasson az Atyához, és minden nap bizalommal ismételhessen meg ezt az imát. Az egység ajándékát az égből kapjuk, tehát szüntelenül, fáradhatatlan hittel kell kérnünk.

Továbbá azzal, hogy folyamatosan erre irányuljanak gondolataink és vágyaink. Ha ez Isten álma, akkor ez legyen a mi álmunk is. Időről időre, minden döntés, minden választás, minden tett előtt tegyük fel a kérdést, hogy ez az egység építését szolgálja-e, a legjobb választásunk-e ez az egység szempontjából?

Végül oda kellene sietnünk, ahol legnyilvánvalóbb az egység hiánya, és magunkra venni ezeket a helyzeteket, mint Jézus. Legyen az családi viszály vagy nézeteltérés az ismerősök között, feszültség a szomszédokkal vagy ellentét a munkahelyen, plébánián, esetleg az egyházak között. Ne meneküljünk el onnan, ahol békétlenség uralkodik vagy meg nem értés, ne legyünk közömbösek, hanem vigyük oda a meghallgatásban, figyelmességben megnyilvánuló szeretetet, mely osztozni tud a széthúzásból születő fájdalomban.

Mindenekfelett pedig éljünk egységben mindazokkal, akiknek Jézussal azonos az ideáljuk, akik vele együtt kérik az egységet, és ne tulajdonítsunk különösebb jelentőséget a félreértéseknek vagy a véleménykülönbségeknek, örüljünk jobban annak, ami kevésbé tökéletes, de egységben van, mint annak, ami tökéletesebb, de nincs egységben. Fogadjuk el örömmel a különbözőségeket, sőt tekintsük gazdagságnak az egység szempontjából, amely soha nem jelent beszűkülést, nem uniformizmus.

Ez időnként valóban keresztre feszít bennünket, de Jézus épp ezt az utat választotta, hogy helyreállítsa az emberiség családjának egységét, és vele együtt mi is ezt az utat szeretnénk végigjárni.

Fabio Ciardi OMI